

เมื่อชายหญิงทำการสมรสกันย่อมเกิดความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา ทั้งในทางส่วนตัวและทรัพย์สิน ซึ่งจะต้องมีกฎหมายบัญญัติหลักเกณฑ์ไว้ โดยเฉพาะปัญหาใหญ่อยู่ที่ความสัมพันธ์ในทางทรัพย์สิน เพราะคนเราถ้าอยู่โดยลำพังคนเดียว ทรัพย์สินของตนเมื่ออยู่อย่างไร จะจัดการหรือจำหน่ายจ่ายโอนไปอย่างไรก็ย่อมทำได้ตามใจชอบ แต่เมื่อทำการสมรสแล้ว ทรัพย์สินที่ต่างฝ่ายต่างนำมาใช้ควยกันในครอบครัว จะต้องใช้ ในทางที่เป็นประโยชน์แก่ครอบครัว เพื่อเลี้ยงดูกัน และอุปการะตลอดไปจนถึงบุตรที่เกิดจากการสมรสควย ถ้าต่างฝ่ายต่างยังถือสิทธิจัดการ หรือจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินตามอำเภอใจเหมือนเมื่อก่อนทำการสมรส ครอบครัวก็จะอยู่ควยกันไม่ได้ แต่ทรัพย์สินระหว่างสามีภรียนั้นเป็นสินส่วนตัว ไม่ใช่ทรัพย์สินอันนำมาใช้ประโยชน์แก่ครอบครัวร่วมกันแล้ว เมื่อเป็นของฝ่ายไหนฝ่ายนั้นย่อมมีอำนาจจับจ่ายใช้สอยได้โดยลำพัง ดังนั้น อะไรเป็นสินส่วนตัว จึงต้องมีกฎหมายบัญญัติไว้ วิทยานิพนธ์นี้มีความมุ่งหมายที่จะกล่าวถึง เรื่องทรัพย์สินระหว่างสามีภรรยาเฉพาะในก้าน "สินส่วนตัว" (Sin Suan Tua) โดยจะกล่าวถึงความหมายของสินส่วนตัว อำนาจจัดการและจำหน่ายทรัพย์สิน อันเป็นสินส่วนตัว รวมถึงเรื่องหนี้ ซึ่งจะต้องเอาสินส่วนตัวมาชำระ และเพื่อจะชี้ให้เห็นแนวทางของกฎหมายต่างประเทศ เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงกฎหมายไทยในเรื่อง "สินส่วนตัว" ให้รัดกุมยิ่งขึ้น

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เรื่องสินส่วนตัวนี้ เป็นเรื่องที่น่าสนใจควรแก่การศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากบทบัญญัติในเรื่อง "สินส่วนตัว" นี้เป็นบทบัญญัติใหม่ ซึ่งมีขึ้นเมื่อใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คัวยเหตุที่ในปัจจุบันภรรยาต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ไม่ต้อง

เลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง และดูแลบ้านอย่างแตกถอน กฎหมายจึงมีความจำเป็นที่จะต้อง มีบทบัญญัติในเรื่อง "สินส่วนตัว" ไว้ เหตุที่กฎหมายใหม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่อง "สินส่วนตัว" น่าจะเนื่องจากได้รับอิทธิพลจากกฎหมายต่างประเทศเกี่ยวกับระบบแยก ทรัพย์สิน เพื่อให้เกิความเป็นธรรมแก่คู่สมรส เพราะส่วนที่เรียกว่า "สินส่วนตัว" นี้ คู่สมรสต่างฝ่ายต่างมีอำนาจจัดการได้โดยลำพังตนเอง และตามกฎหมายเก่าใน เรื่องระบบทรัพย์สินระหว่างสามีภริยาไม่มีปัญหาเหมือนกับในสมัยปัจจุบัน เพราะว่าไม่มี "สินส่วนตัว" ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จึงนับว่าเป็นของใหม่ที่ควรศึกษาและพิเคราะห์เป็น พิเศษสำหรับกฎหมายไทย

๒. ขอบเขตและวิธีดำเนินการศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาเพื่อวางหลักเกณฑ์ในเรื่อง "สินส่วนตัว" ตามแนว กฎหมายไทย และพิจารณาเปรียบเทียบกับหลักกฎหมายต่างประเทศ เช่น เยอรมัน ฝรั่งเศส อิตาลี ญี่ปุ่น จีน และอังกฤษ เป็นต้น โดยใช้วิธีการค้นคว้า และรวบรวม ข้อมูลแบบ "documentary research" ซึ่งศึกษาจากประมวลกฎหมาย คำรา กฎหมาย ตลอดจนคำพิพากษาศาลฎีกา การศึกษาใช้วิธี "descriptive and analytical methods" คือพรรณนาและวิเคราะห์ โดยเมื่อรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ แล้ว ก็จะทำกรวิเคราะห์ และวิจารณ์หลักเกณฑ์ ตลอดจนประเด็นข้อโต้แย้งทั้งปวง พร้อมทั้งหาข้อเสนอแนะ เพื่อการปรับปรุงกฎหมายไทยเกี่ยวกับเรื่องสินส่วนตัวให้รัดกุม แน่นนอนและเหมาะสมกับสภาพของสังคมไทยในปัจจุบัน

๓. ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยนี้

วิทยานิพนธ์นี้จะทำให้เกิดความเข้าใจในเรื่องสินส่วนตัวดียิ่งขึ้น เป็นประโยชน์ แก่การศึกษาค้นคว้า และวิจัยทางนิติศาสตร์ เนื่องจากได้รวบรวมหลักเกณฑ์ แนวความคิด

ของนักนิติศาสตร์ ตลอดจนบทบัญญัติของกฎหมายไทย และต่างประเทศที่เกี่ยวข้องไว้
เพื่อเป็นแบบอย่างและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ในเรื่องทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา ซึ่งขณะนี้กำลังมีการแก้ไขในเรื่องนี้อยู่ เพื่อให้
สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย